

DOSJE GOLOB: Vprašanje enakopravnosti spolov

7. del

Človek je sam sebi preblizu, zato mu samoopazovanje ne zadošča, potrebuje opazovanje drugih, ki so mu kot zrcalo; ne samo da spozna druge; ampak tudi zato, da v njih spoznava samega sebe.

(A. Trstenjak: Po sledih človeka)

Namen zapisa je ljudem pokazati, kdo v resnici je Franc Kangler.

V obdobju, ko se svetovna javnost vse bolj zaveda pomena enakopravnosti med spoloma in ko prihajajo na plan do sedaj prikriti primeri načrtnega in dlje časa trajajočega nasilja nad ženskami, tudi v visoki družbi, je prav, da pojasnimo, kakšen odnos do žensk ima Franc Kangler.

Kot politik je Kangler pogosto poudarjal pomen družbene angažiranosti žensk in velik potencial, ki ga ima politična stranka z zadostno podporo žensk, vendar je to še ena izmed njegovih demagogij. Zaradi tradicionalnega krščansko kmečkega okolje, v katerem je odraščal in uniformiranega poklica, ki so mu ga kot otroku izbrali, predvsem pa zaradi njegovih patoloških nagnjenj, se je v odrasli dobi v njem prebudila močna željo po nadvladi nad ženskami in izživiljanju svojega ega nad predstavnicami nežnejšega spola. Angažma v najbolj konzervativni politični stranki in zgled vplivnih posameznikov sta njegov šovinizem le še poglobila, saj so poznani primeri prvakov ljudske stranke, ki so željo po politični oblasti udejanjali v nasilnem odnosu nad partnerkami in sodelavkami, zlasti pa nad predstavnicami nasprotno politične opcije. Zato ne čudi, da ima tudi zaradi tega Franc Kangler zelo oster odnos do levih političark.

Kanglerju pojavljanje v družbi žensk godi. Dela ga vplivnega in možatega, odločnega in navzven odprtega. Zato si je še kot poslanec, še bolj pa kot župan Maribora prizadeval, da so ga vedno obdajale ženske, predvsem mlajša dekleta. Pojavljanje z zelo vplivnim Kanglerjem je bilo tudi pri njih zaželeno, saj so se nadejale, da bodo imele od tega korist, kljub temu pa so bile zanj le sredstvo za doseg določenega cilja. Kangler je z njimi